



ČASOPIS O ŽIVLJENJU V DOMU  
**LETNIK 10**  
JULIJ - AVGUST - 2019

# LE ENO JE POTREBNO

## Dragi dedki in drage babice!

Tudi papež bi vam rad nekaj povedal ... Hvala za zgled ljubezni, predanosti in modrosti. (Vir: Radio Vatikan)



Cerkev gleda na starejše osebe z naklonjenostjo, priznanjem in velikim spoštovanjem.

Predstavljajo bistveni del krščanske skupnosti in družbe, prav posebej pa predstavljajo podlago in spomin nekega naroda.

»Ste pomembna navzočnost, saj vaša izkušnja predstavlja dragoceni zaklad,

nepogrešljiv za gledanje v prihodnost z upanjem in odgovornostjo,« je zatrdil papež. Njihova zrelost in modrost, ki so si ju nabrali skozi leta, lahko pomagata mlajšim in jih podpirata na poti rasti in odprtosti v prihodnost, ko iščejo svojo pot. Starejše osebe namreč pričujejo, da se tudi v najtežjih preizkušnjah nikoli ne sme izgubiti zaupanja v Boga in v boljšo prihodnost. »So kakor drevesa, ki še vedno dajejo sadove. Kljub teži let lahko dajo svoj izvirni prispevek za družbo, ki je bogata z vrednotami, in za potrditev kulture življenja.« (...)

»Dragi dedki in drage babice, hvala za zgled ljubezni, predanosti in modrosti. Pogumno nadaljujte s pričevanjem o teh vrednotah! Naj v družbi ne manjka vašega nasmeha in leska vaših oči!« je papež sklenil govor. Zagotovil jim je svojo molitev, jih prosil, naj tudi oni molijo zanj, ter jim podelil Gospodov blagoslov.

Več na: <http://sl.radiovaticana.va/news/>

Amicus Dei



Naše letošnje romanje se je začelo v četrtek, 16. maja. Po blagoslovu smo se odpravili proti Italiji, saj je tokratno romanje imelo okvirne točke: Ferrara, Bologna, Firenze, San Gimignano, Vinci, Pisa, Pet dežel.

Najprej smo se ustavili v kraju Motta di Livenza, kjer je Marijina božjepotna cerkev, imenovana Madonna dei Miracoli. Tu se je Marija v 16. stoletju prikazala pobožnemu kmetu Janezu Cigani. Cerkev je zanimiva zaradi svojega polkrožnega pročelja, arkad in samostanskega dvorišča, kjer so freske, ki prikazujejo življenje sv.

Frančiška in sv. Antona. V kripti je Marijin milostni kip.

Mimo Benetk in Padove smo kar hitro prispeli v Ferraro. Številne palače so nastale v času od 13. do 16. stoletja, ko je mestu, ki danes šteje 150.000 prebivalcev, vladala družina Este. Mesto je še danes obkroženo z več kilometri renesančnega obzidja, zgrajenega v 15. in 16. stoletju. Tu je tudi zanimiva mestna hiša, ohranjena je judovska sinagoga, imenitna pa je tudi stolnica iz 12. stoletja.

Posebej zanimiv in doživet je bil postanek v cerkvi sv. Marija in Vado, kjer nam je tamkajšnji duhovnik razložil evharistični čudež, ki se je zgodil na veliko noč leta 1171. Cerkev je bila tedaj nabito polna ljudi. Duhovnik – iz virov izvemo, da se je imenoval oče Peter – je vzel v roke hostijo in jo prelomil. Tedaj pa se je iz nje izlila kri tako močno, da je dosegla strop na prezbiteriju in tam tudi ostala. Hostija pa se je spremenila v košček mesa. O tem dogodku pričajo pisni viri. Nedavno je bil najden še en dokument, iz leta 1197, ki ga je napisal Gerald iz Walesa. V njem Gerald opisuje, kar je izvedel od prič. Ta tekst je

objavljen v knjigi Dragulji Cerkve. Konec 15. stoletja so na tem mestu, kjer je stala majhna Cerkev, zgradili veliko, prelepo baziliko, v katero je vgrajen del stare cerkve, in tako smo tudi mi videli sledove čudežne krvi. O tem čudežu se je že v tistem času razvedelo po takratni Evropi in še danes jo obiskujejo številni romarji.

Popoldne smo se odpravili proti Bologni, ki je pomembno italijansko mesto, etruščanskega izvora, nastalo 400 let pred Kristusom. Imelo je drugo najstarejšo univerzo v Evropi (takoj za Parizom) s poudarkom na študiju prava. Tu se je rodil papež Gregorij XII., ki je uvedel gregorijanski koledar. Povzpeli smo se na grič – po vijugasti, ozki cesti – k Marijini cerkvi, imenovani Madonna od sv. Luke, kjer smo imeli sveto mašo. Prvotna cerkev je bila postavljena leta 1723. Občudovali smo tudi 3,7 km dolg, pokrit arkadni hodnik, ki vodi iz mesta do te veličastne bazilike. Milostno ikono naj bi narisal sam evangelist Luka. Naši predniki so to cerkev poznali pod imenom Mati Božja pri Bologni na Laškem.

Naslednjega dne smo se že takoj po zajtrku odpravili na ogled Firenc, glavnega mesta dežele Toskana. Firenze so bile središče srednjeveške trgovine in financ ter eno najbogatejših mest v tej dobi. Mesto je bilo skozi stoletja pod papeškim vplivom, poseben pečat pa mu je dala rodbina Medičejcev. Med drugim so tu ustvarjali in pustili neizbrisen pečat: Giotto, Machiavelli, Michelangelo, Leonardo da Vinci, Botticelli, Raffaello ... V Firencah se je dogajalo toliko zgodovine, da jo je v nekaj stavkih nemogoče zajeti. Sprehod po Firencah, kjer je vsaka stavba kulturni spomenik, je bil svojevrstno doživetje. Očarljiv je Michelangelov kip Davida, ki je mojstrovina renesančnega kiparstva.

Sveto mašo smo imeli v Marijini stolnici. Ta stolnica s kupolo, Italijani jo imenujejo Santa Maria del Fiore, je nastajala od leta 1296 do leta 1346. Kupolo, ki je največja na svetu, je zasnoval sloviti arhitekt Brunelleschi. Zvonik je visok 82 metrov. Zunanost bazilike je iz večbarvnih marmornatih plošč v različnih odtenkih zelene in rožnate barve, ki mejijo na belo. Ena sama harmonija in skladnost. Gotska notranjost je prostrana in daje vtis praznosti, vendar je človek presunjen ob pogledu na okna z vitraji in na Zuccarijevo fresko Poslednja sodba. Od zgoraj navzdol se vrstijo prizori: Zbor angelov, Kristus, Marija in svetniki, vrline – darilo svetega Duha, na dnu pa glavni grehi in pekel. Pretresljivo.

Med pridigo je gospod župnik Janez poudaril, da je posebna milost, da smemo imeti bogoslužje v tej znameniti baziliki.

V Firencah so ustvarjali tudi besedni umetniki: Petrarca, Boccaccio in predvsem Dante, ki je bil rojen leta 1265 v družini notarja iz nižjega plemstva. Bil je preganjan in izgnan iz rojstnega mesta. Njegovo največje delo Božanska komedija še danes vznemirja s svojimi tremi deli: Pekel, Vice, Raj. Dante svoj znameniti Raj začenja takole:

*Slava Njega, ki vsemu je gibalo,  
v veselje širi se in tam odmeva  
na eni strani več, na drugi malo.*

Zaključni pa ga:

*Kot utečen obroč je ta ljubezen,  
ki giblje sonce z milijon zvezdami.*



Tudi znameniti muzej Leonarda da Vinci (1452–1519) je bil posebna poslastica. V muzeju smo si ogledali makete in risbe njegovih številnih izumov. V našem stoletju so se potrdile tako rekoč vse njegove zamisli. Od bicikla do letala in padala, od helikopterja in tanka do podmornice. Vse to je veliki mislec zasnoval že pred petsto leti v svoji domišljiji in narisal ter preračunal na papirju. Leonardo da Vinci je bil genij, ki je deloval na številnih področjih, saj ga je zanimala narava, človek, slikarstvo, tehnika, fizika. V svojih znamenitih basnih in legendah je poleg razuma izpostavil še modrost in dobroto. Med njegovimi slikarskimi deli sta vsaj dve, ki ju poznajo tudi tisti, ki se za umetnost ne zanimajo prav dosti. To sta freska Zadnja večerja in slika La Gioconda, ki je bolj znana kot Mona Lisa. Želeli smo videti tudi njegov rojstni kraj Vinci, vendar nam ni bilo dano, ker je bila cesta zaprta zaradi kolesarske dirke. Smo si pa z veseljem ogledali San Gimignano, zanimivo mestece nad dolino Elsa. Nahaja se na griču, obdaja ga obzidje. Kraj je ohranil neokrnjen pridih srednjeveškega mesta; še posebej pa je privlačen zaradi svojevrstnih »zvonikov«. Glavna cerkev je posvečena Mariji Vnebovzeti.

Tretjega dne smo se takoj po jutranji sveti maši, ki smo jo imeli v salezijanski kapeli, odpravili proti Pisi, mestu na desnem bregu ustja reke Arno, ki se izliva v Ligursko morje. V Pisi nas je sprejel rahel dež, ki pa ni zmotil navdušenja, ko smo zagledali slavni poševni stolp. Ta arhitekturna mojstrovina, ki jo je zasnoval arhitekt Pisano v romanskem slogu, meri 55,86 m. Gradili so ga od srede 12. do srede 14. stoletja.



Narejen je iz belega marmorja. Stolp, ki se nagiba zaradi slabih temeljev, je prav zaradi poševne drže postal ena najbolj prepoznavnih stavb na svetu. Zraven stolpa stoji znamenita katedrala, biser romanske arhitekture, ki smo si jo z zanimanjem ogledali; posebej smo se ustavili pri grobu sv. Rainerja – zaščitnika Pise. Mogočen vtis je naredila tudi krstilnica sv. Janeza Krstnika, ki je največja krstilnica v Italiji. Začeli so jo graditi leta 1153, končali pa v 14. stoletju. Na avtobusu, ob molitvi, nam je gospod Janez slikovito pojasnil pomen krstilnic v tedanjem času.

Popoldne nas je pot vodila do mesta La Spezia in od tu v Cinque Terre ali po naše Pet dežel. Tako se imenuje 18-kilometrski pas severozahodne obale Ligurskega morja s številnimi zalivi in plažami, obdanimi s strmim reliefom. Gre za pet slikovitih vasic: Monterosso, Vernazza, Corniglia, Manarola in Riomaggiore. Uvrščene so na seznam Unescove kulturne dediščine. Ko smo se peljali z ladjo, se nam je odpiral prelep pogled na divje pečine, ki segajo prav do morja, le tu in tam jih trgajo terase, porasle z vinsko trto in oljkami.

Polni vtisov smo se mimo Parme, Modene, Bologne in Benetk peljali nazaj proti domu in kljub zastojem srečno prispeli v Logatec.

Veliko smo videli, prisluhnili drug drugemu, bili potrpežljivi.

Hvala vodiču, gospodu Sandiju, gospodu Rafaelu in gospodu župniku Janezu, ki je kljub bolezni premagoval napore in nas duhovno vodil.

Hvala tudi Heleni in Elki za vso skrb in organizacijo.

Hvala Gospodu, da nam je bilo dano videti in doživeti toliko lepega.

Vida



### Kilijan (umrl 689)

**God: 8. julij**

Našim prednikom severno od Drave so Kristusovo blagovest oznanjali irski menihi, ki so pri svojem apostolskem poslanstvu pokazali veliko razumevanja za dobre lastnosti poganskih ljudi in so zavestno gradili na njih. Neutemeljene so trditve, da je bilo krščanstvo Slovincem vsiljeno 'z ognjem in mečem', ki jih pogosto slišimo.



Ob svetem Kolumbanu, ki je misijonaril na ozemlju današnje severne Italije, je med irskimi menihi, apostoli evropske celine, najbolj znan današnji godovnjak sveti Kilijan. Rodil se je okoli leta 644 na Irskem. Postal je duhovnik; ko se je odločil, da pojde kot misijonar na evropsko celino, je bil posvečen v škofa. Skupaj z enajstimi tovariši je prišel leta 686 v nemško frankovsko državo. Kilijan se je ustavil v mestu Würzburgu, kjer je za krščanstvo pridobil mladega vojvoda Gozberta. Od pokristjanjenega

vojvoda je Kilijan zahteval, da svojo spreobrnitev h krščanski veri tudi na zunaj izpriča s tem, da se loči od žene, vdove svojega brata, s katero ni bil zakonito poročen. Vojvoda Gozbert je Kilijanovo zahtevo izpolnil, čeprav je tisto ženo močno ljubil. Ko je ta žena, ime ji je bilo Geilana, zvedela, da je mož privolil v ločitev, je sklenila, da bo škofa Kilijana spravila s poti. Izkoristila je priložnost, ko je bil vojvoda na bojnem pohodu. Najela je morilca, ki je 8. julija 689 vdrl v oratorij, ki je bil hkrati kapela in stanovanje, ter je z mečem obglavil škofa Kilijana in njegova dva misijonska tovariša. Zločin so hoteli zakriti tako, da so trupla, mašne knjige in bogoslužna oblačila zagrebli v celico, nad njo pa postavili konjski hlev. Toda resnica prej ali slej pride na dan. Tako je bilo tudi v tem primeru. Nekaj časa po zločinu so našli trupla mučencev nepoškodovana. Morilec je zblaznel, frankovsko ljudstvo je v tem videlo Božjo sodbo in se je dokončno odvrnilo od poganstva.

Češčenje sv. Kilibana je ostalo živo predvsem na Irskem in v Nemčiji. Svetnika upodabljajo v škofovski obleki ter s palmo mučeništva in z mečem ali bodalom. V Porenju ga časte viničarji in kmetje; nekoč je bil zavetnik splavarjev in raznih rokodelcev. Mesto Würzburg ga še danes časti kot svojega zavetnika. Zelo se mu priporočajo bolniki, ki jih muči sklepni revmatizem.

Pripravila Marica

## LITERARNI KOTIČEK

### Molitve nekoč

#### ZAHVALA

Človeku moraš nameniti čas, tudi če gre za malenkost, narediti nekaj zanj – nekaj, za kar ne prejmeš plačila, temveč ti je samo v čast, da si lahko to storil.

Odložili smo vse. Včasih zmoremo držati v rokah samo še rožni venec, kmalu morda tudi tega ne bomo mogli več. Tedaj nam ostane samo trpljenje, trpljenje, ki odpre knjigo našega jaza.

Ljudje moramo občutiti drug drugega in za ta občutek bodimo neizmerno hvaležni našemu nebeškemu Očetu.

Zahvalimo se mu za vse dneve boleznin in trpljenja, ki ga vdano prenašamo.

V trpljenju in odpovedi se krepimo naša vera, v molitvi zdravi črpamo moč, da lahko pomagamo bolnim, in v molitvi črpajo moč tudi bolni, ki svojo bolezen in nemoč darujejo svojemu nebeškemu Očetu.

Ljudmila

## SPOMINSKE DROBTINICE

### Pogovor o Španiji

Srečanje Kofetkarjev 7. junija 2019. Izjemoma je bila druga voditeljica.

Ker prihajajo dopusti, vroči dnevi – je pogovor tekel o Španiji, natančneje o mestu Sevilja v Andaluziji. Mesto, staro 2200 let, po pripovedki ga je ustanovil feničanski bog Herkul. Je kulturno in finančno središče. Glavno mesto Španije je Madrid s 13 milijoni prebivalcev. Mesto Sevilja leži na 7 m nadmorske višine. Mestu daje čar zgodovinski

center, ki je baročno okrašen. V rimski dobi se je imenovalo Histalis. Tu so misijonarili kartuzijani. Provinca Sevilja ima 1,94 milj. prebivalcev, samo mesto Sevilja pa 690.000 prebivalcev. Posebno v božičnem času je zelo lepo okrašeno.

Podnebje je sredozemsko, vroče. V gradbeništvu se čuti arabski vpliv, razni stebri, obzidje, ozke uličice v središču starega dela mesta. Ulice so živahne, polne turistov, ponoči so restavracije odprte pozno v noč.

Sin voditeljice obiskuje Vegovo gimnazijo. Šola je organizirala izmenjavo svojih dijakov, ki so šli na prakso v Španijo, Litvo ali Portugalsko. Logatčan je izbral Španijo. V svoji smeri – programer – se želi izpopolniti v tujini. Vsi iz Vegove se veselijo te izmenjave. V Španiji so v glavnem jedli hitro prehrano. Iz Malage pelje cesta ob obali do Sevilje in dalje do Portugalske.

V preteklosti so bili tu razni vladarji in tudi vojne. Krištof Kolumb je iz Amerike z ladjami prinašal bogastvo: zlato in dragocene umetnine Inkov in drugih plemen. Danes je Španija demokratična republika, Kataloncem pa ne pusti, da bi se osamosvojili, čeprav imajo svojo kulturo in svoj jezik. Tako smo z voditeljico potovali v vroče kraje in spoznavali drugačno kulturo in običaje. Tako je pri njih številka »13 za torek«, pri nas pa »petek, 13.«

Na srečanju smo spili kavico, pojedli sirov zavitek, jagode. Čas je hitro minil in »zbudili« smo se v Domu v Logatcu.

Članica Kofetkarjev

## Utrinki iz športnih iger Socialnih zavodov

V petek, 7. junija, so na kmetiji Žurej (Gorica pri Slivnici) potekale že 28. letne športne igre Skupnosti Socialnih zavodov Slovenije.

Pomerili smo se v vseh štirih disciplinah – kros je tekla naša Gabi, iskrene čestitke za doseženo mesto! Me, sodelavke, smo komaj peš prisopihale čez tisti gozdni klanec. V skupinah pa smo igrali še odbojko, oviratlon in se pomerili tudi v lokostrelstvu. To je bila zanimiva izkušnja, ko prvič držiš tak lok v rokah in vidiš, kam vse lahko





letijo puščice – ojoj.

Kako zelo potrebujemo taka druženja, da se sprostimo in navežemo še drugačna znanstva in prijateljstva. Hkrati pa so tudi priložnost, da se zaposleni preizkusimo v svojih spretnostih. Športne igre so potekale v prijetnem naravnem okolju in vsem sodelavkam in sodelavcem čestitam za dosežene rezultate.

Leonida

## Športne igre 2019



Po mojem predragem očetu sem podedovala potepuške gene. Oba zelo rada spoznavava nove vasi, mesta, podeželje, ljudi, naravo. In vsako leto so tudi domske igre zame nekakšna nova priložnost, da spoznam nov kraj, nove ljudi. In tudi tokrat me je okolica Šentjurja pri Celju očarala.

Nisem ravno športni tip, sem zelo lena za tek, odbojke ne znam, posebno pogumna tudi nisem za adrenalinske športe, zato se največkrat priključim navijaški skupini, ki spodbuja naše tekmovalce, sodelavce. In ravno to timsko druženje, povezovanje med nami, zaposlenimi, vsako leto prinese nek poseben čar, svojevrstno doživetje. Zelo uživam v teh trenutkih našega druženja, med samim tekmovanjem in seveda po njem ob dobri hrani, glasbi, plesu, druženju...

Lahko rečem, da moj potepuški gen že nestrpnost čaka, kdaj in kje bodo športne igre Socialnih zavodov Slovenije naslednje leto. In če mi bo Bog dal možnost, bom seveda tam. Moram pa omeniti, da imamo že nekaj let domsko maskoto, »Fickota«. Ficko je velik oboževalec in motivator naših tekmovalcev. Z vsakim letom postaja bolj naš, bolj domski, bolj moj.

Terezija



Na športnih igrah mi je bilo zelo lepo, vse je bilo lepo organizirano.

Vsi smo bili zelo zadovoljni. Najbolj zanimiva je bila odbojka, ki smo jo dobro odigrale 😊. Iskrena hvala organizatorjem.

Mara Došlić

---

## Romanje v sveto deželo

---

Srečanje Kofetkarjev 14. junija 2019. Tema srečanja: romanje v sveto deželo in predstavitev krajev na platnu.

Zbrali smo se vsi, ki jih ta snov zanima in še nismo bili tam.

Predavanje je potekalo po sledečem redu: uvod: polet Zagreb–Istanbul–Tel Aviv. Sledili so citati evangelistov, dejanja svete družine oz. samega Jezusa in prikaz kraja, poti, votline, Genezareškega jezera in opis dogodka, kot se je zgodil za časa življenja Jezusa.

Pokazali so tudi male kapele – kot so bile pri nas celice menihov Žičke kartuzije, ki so kraji molitve. Tu stoji tudi papežev kip. Od leta 2006 je plošča na steni, kateri Slovenci so poromali tja – med njimi škof Uran. Obiskali so prvotna bivališča, ki so bila pod zemljo, kjer je stalna temperatura, tudi delavnica svetega Jožefa.

Posamično so stopali v odprt Jezusov grob, vsekan v skalo. Romarji so se povzpeli na Oljsko goro. Podatki in slike iz romanja so bili temeljiti; kdor je pozorno poslušal, si je ustvaril podobo, kako je potekalo romanje.

Hvala gospe Južnic za prikaz tega romanja. Avtorica je izjavila, da je to njen osebni pogled, vsak pa romanje doživi na svoj način.

Članica Kofetkarjev

---

## Večer pod lipo

---

V četrtek, 27. 6. 2019, smo se zbrali stanovalci Doma Marije in Marte in drugi obiskovalci na tradicionalnem Večeru pod lipo na trgu pred cerkvijo svetega Nikolaja. Da je to šesti Večer pod lipo, nam je povedala glavna sestra Leonida. Napovedovala je tudi prve nastopajoče, goste

večera, plesalce Renesančne plesne skupine Lonca iz Škofje Loke. Ti so v oblekah iz renesančne dobe zaplesali renesančni ples na glasbo tistega časa.

Potem je vodila večer sestra Sabina. Po plesni skupini sta nastopili citrarki iz Glasbene šole Logatec z nekaj narodnimi pesmimi.

Vrhunec večera pa je bil nastop domskih delavcev z igrico Pranje umazanega perila. Negovalki Tina in Sonja, sestra Mateja, strežnica Rezka in hišnik Milan so imenitno zaigrali srečanje peric pri vodnjaku.

Napovedovalka sestra Sabina je v uvodu napovedala, da bo igrica prikazala pranje s perivniki, ki so bili uvedeni v 20. stoletju.

Glavni osebi igrice sta bili sestra Tina in strežnica Rezka. Imenitno sta zaigrali vaški klepetulji Mico in Pepo ob pranju perila pri vodnjaku. Tudi skregali sta se za prostor pranja in za zlivanje vode proč. Pepa – Rezka je rekla, da so že vsi njeni daljni sorodniki imeli ta prostor. Mica – Tina pa ji je zčila vodo pod noge in dejala, da so že vsi njeni sorodniki zlivali vodo na tisti prostor. Mici je prišla pomagat hčerka, ki jo je igrala sestra Mateja. Lepo je zaigrala mlado dekle, ki se ji dosti ne da. Prala je očetove spodnje hlače. Ker ni šla umazanija proč, se je naveličala in šla. Potem je prišla še tretja perica, ki jo je dobro igrala negovalka Sonja. Pripeljala je otroka z vozičkom. Ko je prihajala, sta jo Mica in Pepa že



obirali, da je sosedova ta mlada, da nič ne kuha, nič ne pospravlja, da ne hodi k maši in da se dobiva s sosedovim fantom, ko moža ni doma. Celotno otrok se ne ve, čigav je. Ko pa je prišla, je najhitreje prala. Nenadoma je postala pozorna, ker je prihajal sosedov fant, ki ga je

igral hišnik Milan. Pel je narodno pesem. Ko je šel mimo, je namignil Sonji in ta je stekla za njim. Otroka pa je kar pustila. Otrok je zajokal, Mica in Pepa sta šli k njemu. Ugotovili sta, da je precej črn in da ni možev. Sonja se je vrnila, pospravila in odšla z otrokom domov. Mica in Pepa sta imeli še veliko za povedati. Spet sta se skregali. Mica je rekla Pepi, da pere same dolge gate, in to poleti. Ker je Pepa rekla, da moža zebe, ji je Mica rekla, da ga zato, ker ga ona ne pogreje. Pepa je od jeze zčila vodo Mici na krilo. Oprala je vse in jezno odšla. Mica pa je ugotovila, da je prala tri ure in ni nič oprala, ker je imela preveč opravkov s sosedami. Morala bo priti še naslednji dan. Ugotovila je, da moraš najprej pometati pred svojim pragom, potem šele pred drugim.

Nato sta spet nastopili citrarki. Za njima je stanovalc Doma Jožej na pamet povedal vsebino Cervantesovega Don Kihota. Zelo lepo je povedal.

Za konec so spet zaplesali plesalci Renesančne plesne skupine in to kar več plesov.

Dobili smo še logaško pogačo z vinom in sok ter vsi zadovoljni odšli počivat.

Karolina Medvešček



## Ta veseli dan ali sprehod stanovalcev po ulicah Logatca

Ponedeljek, 1. 7. 2019, ura je devet zjutraj. Izpred Doma Marije in Marte krene »povorka« invalidskih vozičkov. Prav zanimivo za mimoidoče. Kot »stonoga« smo se premikali proti prvemu letošnjemu gostitelju Janezu na Zelenico. Toplo sonce nam ni moglo do živega, saj so nas spremljevalce in stanovalce na vozičkih oskrbeli z lepimi, velikimi pokrivali. Mislim, da je na moji glavi prvič v življenju »čepel« lep, velik, eleganten klobuk. Najraje bi si ga kar »prisvojila«, tako mi je bil »všeč«.





Sama sebi sem se zdela tako »šik« s klobukom na glavi. Naša Poldi me sploh ni prepoznala. Gostitelj Janez je vse prav bogato pogostil. Pa še svoje kozličke nam je pokazal. Stanovalci so takih pohodov zelo veseli, kajti tako lahko od časa do časa pogledajo čez »obzidje« svojega Doma k sosedu. Nekateri domačini obujajo spomine »na to bližnjico«, na ta »neprehodni greben«, na ta od »pamtiveka« stoječi na pol podrti most, na to staro oziroma prenovljeno hiško, drugi, ki Logatca ne poznajo, jim je na tej poti zanimiv vsak cvetlični vrt, vsako od sadja obloženo drevo. Dve urici takega sprehoda zaključimo s sladoledom. Hvala za tako pozornost. Mi pa se obvezujemo tako dobrodelno delo peljati naprej. Kdo ve – kdaj bomo na vozičkih čakali na dobre ljudi tudi mi. Da se to



le še ne bi kmalu zgodilo, kajti lažje je dajati pomoč, kot jo sprejemati, pa čeprav eno brez drugega ne gre.

Naslednji ponedeljek se vidimo. Sem pa tudi pripravljena, da vam svojo gostoljubnost ponudim ob enem naslednjem ponedeljku.

Ljudmila

## Glasbeni poklon stanovalcem DMM

V nedeljo, 30. junija, ob 17. uri smo se stanovalci DMM zbrali na ploščadi pred Domom.



Dirigent simfoničnega orkestra Cantabile, g. Marjan Grdadolnik, ki je hkrati dirigent, skladatelj, pedagog in umetniški vodja, nas je popeljal s člani orkestra po naši lepi Sloveniji z melodijami Slavka Avsenika: Golica, Na Roblek bom odšel ... in drugimi. S tem se nam je oddolžil za vaje, ki jih ima z orkestrom v naši Jožefovi dvorani.

Lepo! Hvala. Uživali smo ...

Majda



*Dragi svojci, skrbniki in vsi, ki berete te vrstice. Lepo pozdravljeni.*

*Vabimo vas na*

### **TRADICIONALNO SREČANJE S SVOJCI,**

*ki bo*

**V SOBOTO, 24. 8. 2019, OB 10. URJ**

*Vsako leto pred iztekom počitnic organiziramo srečanje s svojci. To je čas, ko še neobremenjeni stopamo v novo šolsko leto, na delovna mesta in ko so še topli poletni dnevi, namenjeni druženju, piknikom in drugim aktivnostim v naravi ali doma.*

*Ob 10. uri bo predavanje za svojce in obiskovalce,*

*od 11. ure dalje pa bo druženje pred domom.*

*Poskrbeli bomo, da vam bo lepo in da ne boste lačni.*

*Mi vas pričakujemo, veselite se z nami.*

*Pripravljalni odbor*

### **AKTIVNOSTI V JULIJU in AVGUSTU**

*VSAK PONEDELJEK ob 9. uri: sprehod s stanovalci. Vljudno vabljeni vsi, ki bi lahko pomagali peljati stanovalce;*

*VSAK TOREK ob 9. uri: družabno – sladko dopoldne;*

*VSAKO SREDO, od 9. ure dalje: vodena vadba v Marijinem parku za cerkvijo;*

*ČETRTEK, 15. 8. 2019, ob 10. uri: sv. maša v farni cerkvi – VELIKI ŠMAREN;*

*SOBOTA, 24. 8. 2019, ob 10. uri; SREČANJE S SVOJCI;*

*SREDA, 28. 8. 2019, ob 9.30 uri: ogled filma v Jožefovi dvorani;*

*PETEK ob 10.30: sv. maša v kapeli Doma;*

*NEDELJA ob 10. uri: sv. maša v župnijski cerkvi.*

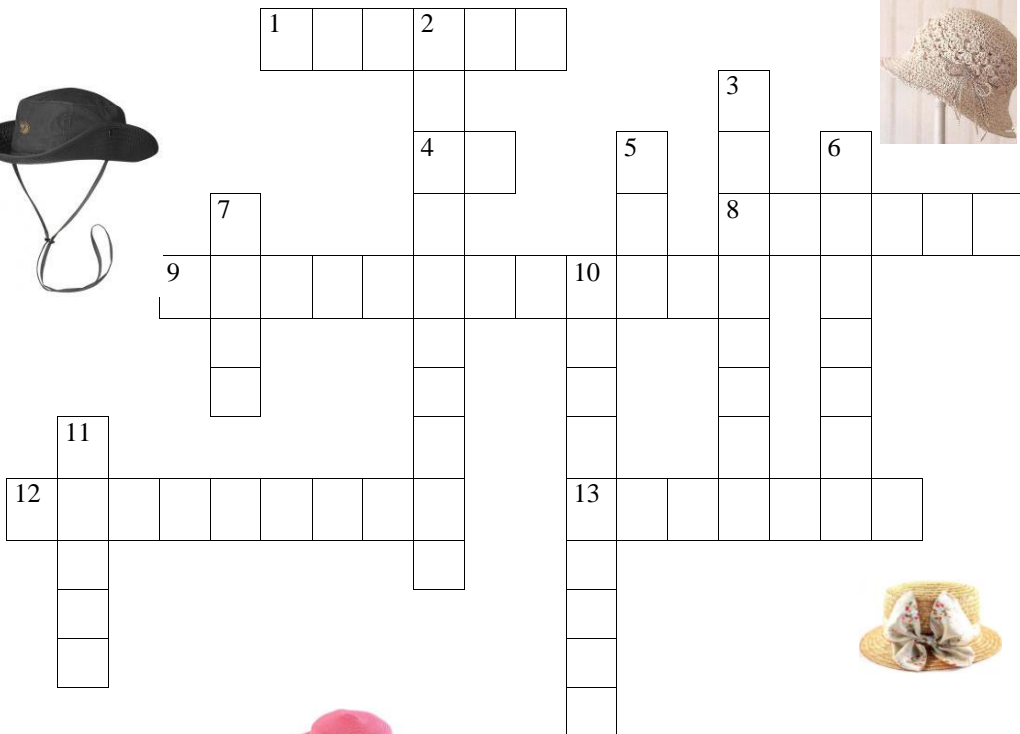
*Meni pa je dobro, da sem blizu Tebe, moj Bog.*

*Ps 73,28*

*Stanislav Jeremic*

*Blagor vam, ker ste se že tukaj veselili srečne večnosti.*

## POLETNA KRIŽANKA



### Vodoravno

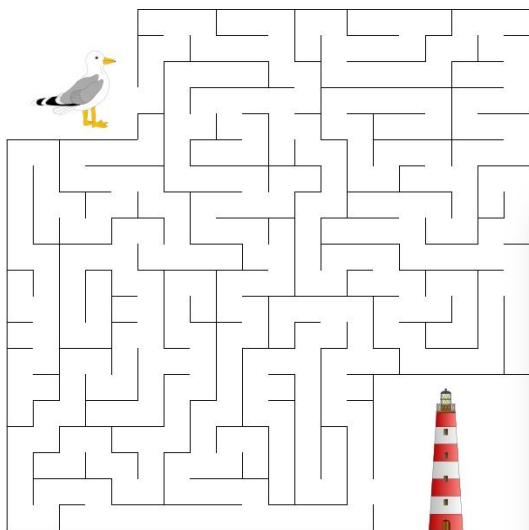
1. Aktivnost, ki jo imajo kmetje v poletnem času
4. Novo mesto
8. Žensko ime v imenu doma za ostarele v Logatcu
9. Večerni dogodek v Logatcu, k ise odvija pod lipo
12. Potok, ki teče skozi Logatec
13. Podlubnik

### Navpično

2. Slovenska pevka iz Ivančne gorice
3. Osvežilna pijača iz limon
5. Ati
6. Majhna, delovna žival
7. Kraj pri Vrhniki
10. Glavno mesto Slovenije
11. Zvezda, ki nam daje svetlobo in toploto

*Pravilno rešeno križanko oddajte v skrinjico v Marti ali Leonidi, Tjaši in Mateji.*

## RAZVEDRILO



Pomagajte galebu priti do svetilnika.



## SMEJALNICA

»Gospod, naj vašo taščo klasično pokopljemo ali upepelimo?« vpraša uslužbenec pogrebnega zavoda žalujočega zeta. »Kar oboje storite, da bo bolj sigurno.«

Na zavodu za zaposlovanje reče socialni delavec zidarju Janezu: »Pet gradbišč sem vam že našel, kjer bi lahko delali, pa niste še nikjer začeli z delom!« »Saj nisem mogel! Pred vsakim gradbiščem je napis: »VSTOP NEZAPOSLENIM PREPOVEDAN!«

KAKŠNA JE RAZLIKA MED »AIDSOM in MERCEDESOM?«  
Ferdo: »Ni razlike. Nobenega nimaš, če živiš pošteno.«

RINKA:

»Ali veš, kaj pomeni, če ima krava rinko v nosu?«  
»Hm, mislim, da je že poročena!«

Zapisala Metoda



Zapisala Danica K.